

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja

Druk nr 1076
Warszawa, 9 listopada 2012 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy - Prawo zamówień publicznych.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Jerzego Borkowskiego.

(-) Maciej Banaszak; (-) Piotr Paweł Bauć; (-) Robert Biedroń;
(-) Bartłomiej Bodio; (-) Jerzy Borkowski; (-) Artur Bramora; (-) Jan Cedzyński; (-) Piotr Chmielowski; (-) Artur Dębski; (-) Dariusz Cezar Dziadzio; (-) Wincenty Elsner; (-) Łukasz Gibała; (-) Artur Górczyński;
(-) Anna Grodzka; (-) Michał Kabaciński; (-) Adam Kepiński; (-) Witold Klepacz; (-) Krzysztof Kłosowski; (-) Henryk Kmiecik; (-) Sławomir Kopyciński; (-) Roman Kotliński; (-) Łukasz Krupa; (-) Jacek Kwiatkowski;
(-) Andrzej Lewandowski; (-) Tomasz Makowski; (-) Małgorzata Marcinkiewicz; (-) Maciej Mroczek; (-) Jacek Najder; (-) Wanda Nowicka;
(-) Michał Tomasz Pacholski; (-) Janusz Palikot; (-) Wojciech Penkalski;
(-) Andrzej Piątek; (-) Zofia Popiołek; (-) Marek Poznański; (-) Andrzej Rozenek; (-) Adam Rybakowicz; (-) Armand Kamil Ryfiński; (-) Paweł Sajak; (-) Halina Szymiec-Raczyńska; (-) Maciej Wydrzyński.

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Prawo zamówień publicznych

Art. 1. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 223, poz. 1655, z późn. zm.) art. 91 ust. 2 przyjmuje brzmienie:

„2. Kryteriami oceny oferty są cena albo cena i inne kryteria odnoszące się do przedmiotu zamówienia, w szczególności jakość, funkcjonalność, parametry techniczne, innowacyjność proponowanych rozwiązań, zastosowanie najlepszych dostępnych technologii w zakresie oddziaływania na środowisko, koszty eksploatacji, serwis oraz termin wykonania zamówienia.”;

Art. 2. Do spraw wniesionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Cele projektu

Celem projektowanej regulacji jest dokonanie takich zmian w Prawie zamówień publicznych, które doprowadzą do tego, że jednym z kryteriów oceny ofert składanych przez wykonawców będzie „innowacyjność proponowanych rozwiązań”. Celem niniejszego projektu ustawy jest więc wskazanie instytucjom zamawiającym wyraźnej wytycznej, by preferowały tych oferentów, którzy będą przedstawiać rozwiązania innowacyjne, przez co wytworzy się popyt na innowacje. Z łatwością można przewidzieć, że dzięki istnieniu zapotrzebowania na rozwiązania innowacyjne, więcej podmiotów gospodarczych będzie takie rozwiązania opracowywać. Projektodawcy chcą więc doprowadzić do sytuacji, w której przedsiębiorcy ubiegający się o udzielenie zamówienia będą przedstawiać zamawiającemu rozwiązania w możliwie największym stopniu innowacyjne. W ocenie projektodawców propagowanie rozwiązań innowacyjnych ma fundamentalne znaczenie dla osiągnięcia trwałego wzrostu gospodarczego oraz dla budowy gospodarki opartej na wiedzy. Projektodawcy uważają więc, że także w Prawie zamówień publicznych powinny znajdować się normy prawne, które przyczyniłyby się do tego, że udział w rynku zamówień publicznych byłby w możliwie największym stopniu uzależniony od zaprezentowania przed podmioty ubiegające się o udzielenie zamówienia rozwiązań, mających charakter innowacyjny.

2. Rzeczywisty stan w dziedzinie, stanowiącej przedmiot regulacji

Obecnie zgodnie z art. 91 ust. 2 ustawy – Prawo zamówień publicznych, kryteriami oceny ofert są „cena albo cena i inne kryteria odnoszące się do przedmiotu zamówienia, a w szczególności: jakość, funkcjonalność, parametry techniczne, zastosowanie najlepszych dostępnych technologii w zakresie oddziaływania na środowisko, koszty eksploatacji, serwis oraz termin wykonania zamówienia”.

Ustawodawca wskazuje zatem, że instytucja zamawiająca oceniając oferty złożone przez podmioty ubiegające się o udzielenie zamówienia albo może kierować się wyłącznie ceną, albo „ceną i innymi kryteriami odnoszącymi się do przedmiotu zamówienia”. W sytuacji gdy zamawiający zdecyduje się wybrać drugą ze wskazanych możliwości, a więc gdy zdecyduje się na to, by na wybór oferty oprócz ceny wpływ miały także inne kryteria, to wówczas zamawiający może znaleźć w Prawie zamówień publicznych pewne wskazówki w

zakresie tego jakie kryteria odnoszące się do przedmiotu zamówienia mogą być istotne przy wyborze oferty. Ustawodawca wskazuje bowiem pewien przykładowy katalog kryteriów, które mogą być stosowane przy ocenie ofert składanych przez wykonawców.

Warto więc zastanowić się nad tym czy wymienione w ustawie przykładowe kryteria odnoszące się do przedmiotu zamówienia, wskazują instytucji zamawiającej właściwe wytyczne co do tego jakie kryteria oceny ofert powinny mieć decydujące znaczenie. Należy zwrócić uwagę, że wśród niewątpliwie ważnych kryteriów, jakimi są „jakość” czy „funkcjonalność”, pominięte zostało jedno bardzo istotne kryterium, jakim jest „innovacyjność proponowanych rozwiązań”.

Tymczasem w obecnej sytuacji gospodarczej rozwiązania o charakterze innowacyjnym powinny być szczególnie wspierane. W warunkach globalnej gospodarki szczególnie trudna dla polskich przedsiębiorców jest konkurencja z firmami z Chin czy z Indii, które często oferują najtańsze produkty i usługi. Niska cena tych produktów niejednokrotnie wynika z ich niskiej jakości. Firmom z Chin niską cenę oferowanych usług udaje się osiągnąć także dzięki sztuczemu zaniżaniu kosztów pracy, co jest często związane z bardzo dużymi wyrzeczeniami po stronie pracowników.

Nie jest więc właściwym wyborem, konkurowanie z Chinami czy Indiami ceną produktu oraz kosztami pracy. Należy wyraźnie zaznaczyć, że model chiński nie jest, nigdy nie był i nigdy nie powinien stać się modelem europejskim. Polskie i europejskie firmy – w przeciwieństwie do konkurencji z Chin - przewagę powinny zdobywać dzięki jakości oferowanych usług oraz dzięki ich innowacyjności. Preferowane powinny być więc te podmioty gospodarcze, które prezentują nowoczesne technologicznie rozwiązania o najwyższym stopniu innowacyjności.

Należy dodać, że wśród czołowych przedstawicieli nauk ekonomicznych panuje powszechna zgoda co do tego, że propagowanie rozwiązań innowacyjnych przyczynia się do osiągnięcia trwałego wzrostu gospodarczego. Postęp nie tylko gospodarczy, ale przede wszystkim cywilizacyjny dokonuje się bowiem przede wszystkim dzięki promocji innowacyjności i nowoczesnych technologii. W strategii „Europa 2020”, określającej długookresowe kierunki rozwoju gospodarczo-społecznego Unii Europejskiej, jednoznacznie wskazano, że budowa gospodarki opartej na wiedzy oraz promocja rozwiązań innowacyjnych ma kluczowe znaczenie dla osiągnięcia trwałego rozwoju gospodarczego.

Rolą ustawodawcy jest więc stworzenie systemu zachęt dla przedsiębiorców do przedstawiania przez nich rozwiązań o charakterze innowacyjnym. Także przy udzielaniu zamówień publicznych faworyzowane powinny być te podmioty, które proponują

rozwiązania w możliwie największym stopniu innowacyjne. Pominięcie kryterium innowacyjności w katalogu przykładowych kryteriów oceny ofert składanych przez wykonawców ubiegających się o udzielenie zamówienia stanowi bez wątpienia istotną lukę prawną wymagającą odpowiedniego uzupełnienia.

3. Różnica między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

W poprzednim punkcie uzasadnienia wskazano, że konieczne jest wprowadzenie w ustawodawstwie rozwiązań sprzyjających budowie gospodarki opartej na wiedzy, w której szczególnie promowane są rozwiązania innowacyjne. Niewątpliwie rolą państwa jest tworzenie odpowiednich zachęt do przedstawiania przez przedsiębiorców innowacyjnych rozwiązań. Również w Prawie zamówień publicznych powinno być wyraźnie wskazane, że innowacyjność proponowanych rozwiązań jest istotnym kryterium, które należy uwzględniać przy udzielaniu zamówień publicznych. Dlatego też w przedstawionym projekcie ustawy proponuje się odpowiednią zmianę art. 91 ustawy – Prawo zamówień publicznych, polegającą na dopisaniu „innowacyjności proponowanych rozwiązań” do katalogu przykładowych kryteriów oceny ofert przedstawionych przez osoby ubiegające się o udzielenie zamówienia. Dopisanie tego kryterium będzie stanowić wyraźną wytyczną dla instytucji zamawiających, by oceniając oferty złożone przez wykonawców kierowały się również kryterium „innowacyjności proponowanych rozwiązań”.

4. Przewidywane skutki prawne, gospodarcze i społeczne projektu

Dodanie do katalogu możliwych kryteriów oceny ofert, kryterium „innowacyjności” wyznaczy zamawiającym jasną wytyczną, by w każdym przypadku gdy jest to możliwe odwoływali się także do tego kryterium. Chociaż również w świetle obecnie obowiązujących przepisów niewykluczone jest stosowanie kryterium „innowacyjności proponowanych rozwiązań”, to jednak brak wskazania tego kryterium w przykładowym katalogu kryteriów powoduje, że instytucje zamawiające zbyt rzadko w specyfikacji istotnych warunków zamówienia wskazują na konieczność udowodnienia przez wykonawców, iż proponowane przez nich rozwiązania mają charakter innowacyjny.

Zmiana art. 91 ust. 2 ustawy przyczyni się więc do tego, że większe znaczenie nadane zostanie kryterium innowacyjności proponowanych rozwiązań, a tym samym promowani

będą tacy wykonawcy, którzy udowodnią, że będą umieli zrealizować dane zamówienie w sposób gwarantujący innowacyjność proponowanych rozwiązań.

Należy z całą mocą podkreślić, że promowanie najlepszych technologicznie, innowacyjnych rozwiązań może przyczynić się do osiągnięcia trwałego wzrostu gospodarczego.

5. Przewidywane skutki finansowe projektu

W ocenie projektodawców wprowadzone zmiany nie będą miały negatywnych skutków dla budżetu państwa. Co więcej jest wysoce prawdopodobne, że w dłuższej perspektywie czasowej projektowane zmiany przyczynią się do zmniejszenia wydatków budżetu państwa. Należy bowiem pamiętać, że rozwiązania innowacyjne technologicznie są na ogół znacznie tańsze w użytkowaniu. Inwestycje w innowacyjność należy więc uznać za inwestycje o wysokiej stopie zwrotu.

6. Zgodność regulacji z prawem Unii Europejskiej

Projektowana ustawa dotyczy materii, która jest uregulowana w Dyrektywie nr 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz. U.UE. L z dn. 30 kwietnia 2004 r.) Należy wyraźnie stwierdzić, że projektowane rozwiązania są w pełni zgodne z wytycznymi ww. Dyrektywy.

W przypadku projektowanych zmian w ust. 2 art. 91 ustawy – Prawo zamówień publicznych, rozważenia wymaga zgodność projektowanej normy z tym przepisem Dyrektywy, który określa kryteria udzielenia zamówienia. Za przedmiot kontroli należy więc uznać projektowany art. 91 ust. 2, zaś wzorzec kontroli powinien stanowić art. 53 ust. 1 ww. Dyrektywy. Wskazany artykuł Dyrektywy stanowi, że „bez uszczerbku dla krajowych przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych dotyczących wynagradzania z tytułu niektórych usług, kryteriami na podstawie, których instytucje zamawiające udzielają zamówień publicznych są:

a) w przypadku gdy zamówienia udziela się na podstawie oferty najkorzystniejszej ekonomicznie z punktu widzenia instytucji zamawiającej, różne kryteria odnoszące się do danego zamówienia publicznego, przykładowo: jakość, cena, wartość techniczna, właściwości

estetyczne i funkcjonalne, aspekty środowiskowe, koszty użytkowania, rentowność, serwis posprzedażny oraz pomoc techniczna, termin dostarczenia lub czas dostarczenia lub realizacji;
lub

a) wyłącznie najniższa cena”.

Projektowana zmiana art. 91 ust. 2 ustawy – Prawo o zamówieniach publicznych, polegająca na dodaniu kryterium „innovacyjności proponowanych rozwiązań” do katalogu możliwych kryteriów oceny oferty jest bez wątpienia w pełni zgodna z art. 53 Dyrektywy. W projektowanym art. 91 ust. 2 ustawy wskazano podobnie jak w art. 53 ust. 1 lit. a) Dyrektywy, iż o wyborze oferty może decydować szereg kryteriów odnoszących się do danego zamówienia. Choć w katalogu kryteriów wymienionych w Dyrektywie nie pojawia się „innovacyjność proponowanych rozwiązań”, to jednak wskazany w Dyrektywie katalog poprzedzony jest słowem „przykładowo”, co wskazuje, że w prawie krajowym mogą pojawić się także inne kryteria, pod tym warunkiem, że „odnoszą się one do danego zamówienia”. Kryterium „innovacyjności proponowanych rozwiązań” jest kryterium związanym z przedmiotem zamówienia, także należy uznać, iż nie ma przeszkód by figurowało ono wśród możliwych kryteriów udzielenia zamówienia.

Projektowana regulacja jest więc w pełni zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Warszawa, 28 listopada 2012 r.

BAS-WAPEiM-2986/12

Pani Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia prawna o zgodności poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy –
Prawo zamówień publicznych (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Jerzy
Borkowski) z prawem Unii Europejskiej**

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M.P. z 2012 r., poz. 32, ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

I. Przedmiot projektu

Projekt zakłada zmianę art. 91 ust. 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759 ze zmianami; dalej: ustawa). Wnioskodawcy zmierzają do rozszerzenia przykładowego katalogu kryteriów oceny ofert w ramach postępowania o udzielenie zamówienia. Do katalogu tego proponuje się włączyć kategorię innowacyjności proponowanych rozwiązań.

Projektowana ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Ustaw.

II. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem

Analiza zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej wymaga uwzględnienie przede wszystkim art. 53 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz. Urz. UE L 134 z 30.4.2004, s. 114, ze zmianami; dalej: dyrektywa 2004/18). Przepis ten określa wymogi dotyczące krajowej regulacji prawnej odnoszącej się do kryteriów oceny ofert. Zgodnie z jego brzmieniem, kryteriami, na podstawie których instytucje zamawiające udzielają zamówień publicznych, są: a) w przypadku gdy zamówienia udziela się na podstawie oferty najkorzystniejszej ekonomicznie z punktu widzenia instytucji zamawiającej, różne kryteria odnoszące się do danego zamówienia publicznego, przykładowo jakość, cena, wartość techniczna, właściwości estetyczne i funkcjonalne, aspekty środowiskowe, koszty użytkowania, rentowność, serwis posprzedażny oraz pomoc techniczna, termin dostarczenia lub czas dostarczenia lub realizacji; lub b) wyłącznie najniższa cena. W preambule dyrektywy 2004/18 wskazano, że w

przypadku, gdy instytucje zamawiające udzielają zamówienia na podstawie kryterium oferty najkorzystniejszej ekonomicznie, dokonują one oceny ofert w celu wyłonienia oferty prezentującej najlepszą relację jakości do ceny. W tym celu określają one kryteria ekonomiczne i jakościowe, które potraktowane łącznie muszą umożliwić wyłonienie najkorzystniejszej ekonomicznie oferty dla instytucji zamawiającej. Określenie tych kryteriów uzależnione jest od przedmiotu zamówienia, gdyż muszą one umożliwić ocenę poziomu wykonania przedstawionego w każdej ofercie w świetle przedmiotu zamówienia, zdefiniowanego w specyfikacjach technicznych, oraz na ocenę relacji jakości do ceny każdej z ofert. W celu zagwarantowania równego traktowania kryteria udzielania zamówień powinny umożliwiać obiektywne porównanie i ocenę ofert. Zamówienia powinny być udzielane na podstawie obiektywnych kryteriów, zapewniających zgodność z zasadami przejrzystości, niedyskryminacji, równego traktowania oraz gwarantujących, że oferty są oceniane w warunkach efektywnej konkurencji.

Analogiczną regulację do omówionej zawiera art. 55 dyrektywy 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych (Dz. Urz. UE L 134 z 30.4.2004, s. 1, ze zmianami). Ocena zgodności projektu z art. 53 ust. 1 dyrektywy 2004/18 jest tożsama z oceną jego zgodności z art. 55 ust. 1 dyrektywy 2004/17.

III. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Oceniając projektowane kryterium innowacyjności proponowanych rozwiązań należy odnieść je do wymogów określonych w art. 53 dyrektywy 2004/18 oraz do ustaleń, które zostały poczynione przez Trybunał Sprawiedliwości na gruncie tej regulacji. Przede wszystkim należy zauważyć, że proponowane kryterium nie ma charakteru podmiotowego i niewątpliwie odnosi się do konkretnego zamówienia. Kryterium to nie dyskryminuje ponadto żadnych oferentów – znajduje na równych zasadach zastosowanie do wszystkich instytucji zamawiających. Analizując orzecznictwo Trybunału dotyczące tych zagadnień należy dodatkowo stwierdzić, że „innowacyjność” ma porównywalną naturę do innych kryteriów, które zostały już uznane w orzecznictwie Trybunału, takich jak kryteria dotyczące kwestii ochrony środowiska i ekologii, czy też kwestie estetyczne. W wyroku z 17 września 2002 r. w sprawie C-513/99 *Concordia Bus Finland* Trybunał stwierdził, że nie każde kryterium musi mieć czysto ekonomiczną naturę. Nie można bowiem wykluczyć, że pewne czynniki o innym charakterze też mogą – z punktu widzenia instytucji zamawiającej – mieć wpływ na wartość oferty. W ocenie Trybunału kryteria te muszą jednak spełniać pewne przesłanki: po pierwsze, muszą być związane bezpośrednio z przedmiotem zamówienia i nie mogą umożliwiać organom

zamawiającym podejmowania decyzji o charakterze zupełnie dowolnym, po drugie, muszą być uwzględnione w dokumentach przetargowych lub ogłoszeniu o wszczęciu przetargu, a po trzecie, mają być zgodne z fundamentalnymi zasadami prawa unijnego, w szczególności z zasadą równego traktowania (por. także wyrok TS z 26 września 2000 r. w sprawie C-225/98, *Komisja WE v. Francja* oraz wyrok TS z 1 lutego 2001 r. w sprawie *Komisja WE v. Francja*). Należy uznać, że projektowane kryterium nie narusza tych wymogów.

IV. Konkluzja

Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo zamówień publicznych nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Autor:

dr Ziemowit Cieślik

Naczelnik Wydziału Analiz Prawa
Europejskiego i Międzynarodowego
BAS

Akceptował:

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Zbigniew Wrona

Deskrytory bazy Rex: zamówienia publiczne, Unia Europejska, dyskryminacja

Warszawa, 28 listopada 2012 r.

BAS-WAPEiM-2987/12

Pani Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo zamówień publicznych (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Jerzy Borkowski) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej

Projekt zakłada zmianę art. 91 ust. 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759 ze zmianami; dalej: ustawa). Wnioskodawcy zmierzają do rozszerzenia przykładowego katalogu kryteriów oceny ofert w ramach postępowania o udzielenie zamówienia. Do katalogu tego proponuje się włączyć kategorię innowacyjności proponowanych rozwiązań. Projekt zawiera przepisy regulujące materię objętą prawem UE. Projekt nie jest sprzeczny z prawem UE. Projekt nie zawiera przepisów, które mają na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Projekt nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Zbigniew Wrona

**PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

BSA III - 021- 479/12

Warszawa, dnia 20 grudnia 2012 r.

SEKRETARIAT SZEFA

L.dz.

Data wpływu 21 12 2012

**Pan
Lech CZAPLA
Szef Kancelarii Sejmu**

Szanowny Panie Ministrze!

W odpowiedzi na pismo z dnia 12 grudnia 2012 r., GMS-WP-173-369/12 uprzejmie informuję, że Sąd Najwyższy na podstawie art. 1 p. 3 ustawy o Sądzie Najwyższym z dnia 23 listopada 2002 r. (Dz. U. Nr 240, poz. 2052 ze zm.) nie uznaje za celowe opiniowania **poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo zamówień publicznych.**

Z poważaniem

Stanisław Dąbrowski

Stanisław DĄBROWSKI

RZECZPOSPOLITA POLSKA

PROKURATOR GENERALNY

Warszawa, dnia 28. 12. 2012 r.

PG VII G 025/441/12

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz. 02. 01. 2013

Data wpływu

Pan

Lech Czapla

Szef Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie! Szanowny Panie!

W nawiązaniu do pisma z dnia 12 grudnia 2012 r., nr GMS-WP-173-369/12, dotyczącego poselskiego *projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo zamówień publicznych*, przekazanego do zaopiniowania Prokuratorowi Generalnemu w trybie art. 3 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2011 r. Nr 270, poz. 1599, z późn. zm.), uprzejmie informuję, że nie wnoszę do *projektu* uwag w zakresie odnoszącym się do obszaru działania prokuratury.

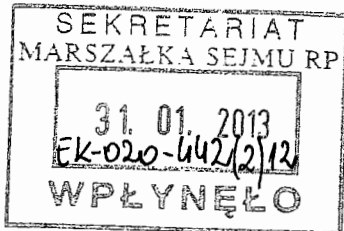
2 posadzenie
Andrzej Seremet

ZASTĘPCA
PROKURATORA GENERALNEGO

Robert Hernand

Warszawa, dn. 30 stycznia 2013 r.

Posel na Sejm RP
Jerzy Borkowski

Szanowna Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu RP

W związku z tym, że w dniu 10 grudnia 2012 roku Prezydium Sejmu zwróciło się do mnie, jako do przedstawiciela wnioskodawców o uzupełnienie uzasadnienia poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo zamówień publicznych wniesionego w dniu 9 listopada 2012 r., zamieszczam poniżej poprawioną część uzasadnienia dotyczącą skutków finansowych projektu:

„5. Przewidywane skutki finansowe

Projektowane zmiany nie będą wiązać się ani z obciążeniem budżetu państwa, ani również z obciążeniem budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Przewidywane obciążenie dla budżetu szacuje się więc na kwotę 0 zł.

Nawet gdyby w wyniku wprowadzenia projektowanych zmian instytucje zamawiające wybierały droższe oferty, to wówczas mniejszy będzie wolumen udzielanych zamówień. Tym samym zmiana jest całkowicie neutralna z punktu widzenia budżetu.”

Jerzy Borkowski
Posel na Sejm RP